U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu, složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, ve věci žalobce: **JUDr. Z. A.,** proti žalované: **Česká advokátní komora,** se sídlem Národní 118/16., Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2011, č. j. 11 Ad 4/2011 - 60,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou u Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) napadl žalobce (dále „stěžovatel“) kárné rozhodnutí žalované ze dne 17. 9. 2010, sp. zn. K 119/07, kterým mu bylo uloženo kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátů. Žalobu podal dne 22. 2. 2011, tedy v době, kdy ještě nebylo projednáno jeho odvolání ze dne 14. 1. 2011 proti uvedenému kárnému rozhodnutí. O tomto odvolání rozhodl odvolací orgán žalované teprve dne 29. 4. 2011, rozhodnutím sp. zn. K 119/2007, které žalobou napadeno nebylo.

Rozsudkem ze dne 13. 9. 2011, čj. 11 Ad 4/2011-53, městský soud výrokem I. zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků, výrokem II. žalobu proti rozhodnutí žalované odmítl a výrokem III. rozhodl o nákladech řízení. Žalobu na zrušení kárného rozhodnutí žalované odmítl z toho důvodu, že tato žaloba je v posuzovaném případě dle § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), nepřípustná vzhledem k tomu, že stěžovatel nevyčerpal řádné opravné prostředky a napadl žalobou prvostupňové rozhodnutí žalované.

Stěžovatel poté kasační stížností ze dne 12. 10. 2011, doručenou městskému soudu 17. 10. 2011, napadl „usnesení č. j. 11 Af 4/2011 - 53 ze dne 13. 6. 2011“, v návrhu výroku ovšem uvedl, že podává kasační stížnost s návrhem, aby kasační soud v plném rozsahu zrušil „usnesení č. j. 10 Af 37/2011 - 55 ze dne 10. 6. 2011“. Žalobce byl usnesením městského soudu ze dne 10. 11. 2011, č. j. 11 Ad 4/2011 - 56, vyzván k odstranění vad kasační stížnosti, a to zejména k řádnému označení kasační stížností napadeného rozhodnutí, dále rozsahu a důvodů, pro které je kasační stížnost podána, rovněž k uvedení, kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno a k označení důkazů na podporu jeho ztvrzení. Na tuto výzvu reagoval žalobce doplněním kasační stížnosti ze dne 14. 12. 2011,

doručeným městskému soudu dne 21. 12. 2011, ve kterém specifikoval napadené rozhodnutí městského soudu jako „usnesení č. j. 11 Af 4/2011 - 53 ze dne 13. 9. 2011“, kterým městský soud rozhodl tak, že „žádost žalobce na osvobození od placení soudního poplatku se zamítá a žaloba se odmítá.“ Tato kasační stížnost je projednávána Nejvyšším správním soudem ve věci sp. zn. 3 Ads 9/2012.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 10. 11. 2011, č. j. 11 Ad 4/2012 - 60, doručeným stěžovateli dne 23. 11. 2011, stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za shora uvedenou kasační stížnost. Proti tomuto usnesení podal stěžovatel nyní posuzovanou kasační stížnost ze dne 2. 12. 2011, doručeno městskému soudu dne 6. 12. 2011, ve které povinnost platit soudní poplatek označil za diskriminační a dále rozvinul rozsáhlou úvahu na téma práva na spravedlivý proces.

Žalovaná k nyní posuzované kasační stížnosti podala vyjádření, ve kterém odmítla tvrzení stěžovatele o diskriminačním postupu v důsledku poplatkové povinnosti. Taková námitka neobstojí v porovnání se stejným postupem vůči jiným účastníkům soudních řízení. Žalovaná proto navrhla zamítnutí kasační stížnosti.

Posouzení Nejvyšším správním soudem

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou splnění podmínek řízení a přípustnosti této kasační stížnosti dle § 102 a § 104 s. ř. s. Kasační stížnost podala oprávněná osoba (§ 102, § 105 odst. 1 s. ř. s.), a kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Otázkou zaplacení soudního poplatku z kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud v tomto kontextu nezabýval, neboť zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost nelze považovat za podmínku řízení v případě, kdy mají být předmětem posuzování kasačního soudu důvody pro osvobození od soudních poplatků, a trváním na poplatkové povinnosti by docházelo jen k řetězení problémů stejné povahy. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na svou judikaturu, v níž k analogické situaci uvádí: *V řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků není třeba trvat na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost* ... (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37, www.nssoud.cz).

Stěžovatel brojí kasační stížností proti usnesení, kterým byl vyzván k zaplacení soudního poplatku. Takové rozhodnutí ovšem nijak práva účastníka soudního řízení nezkracuje a navíc mu poskytuje možnost eventuálně prokázat existenci podmínek pro účast v soudním řízení i bez splnění poplatkové povinnosti. Problematikou přípustnosti kasační stížnosti proti takovým rozhodnutím se Nejvyšší správní soud zabýval opakovaně, viz např. usnesení ze dne 11. 1. 2012, č. j. 1 As 2/2012 - 7, se závěrem, že podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutím, která jsou zásadně vydávaná v průběhu řízení, nemají vliv na rozhodnutí ve věci samé, tedy rozhodnutí, u nichž odnětí možnosti brojit proti nim kasační stížností stěžovatele v jeho právech účastníka řízení nikterak nezkracuje (srov. také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2006, č. j. 5 As 15/2005 - 47).

Jestliže je kasační stížnost nepřípustná dle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s., je zároveň splněna i podmínka pro odmítnutí kasační stížnosti dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Proto nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost pro její nepřípustnost.

O nákladech řízení o kasační stížnosti tento soud rozhodl dle § 60 odst. 3 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. listopadu 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu